

MÜÇADELE BİRLİĞİ

gazetesi

www.mucadelebirligi24.net
mucadelebirligi@gmail.com
t.me/mucadelebirligi
Mücadele Birliği Gazetesi
MBGazete1990
mucadelebirligi

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

14 Ekim 2026 S.133

Hala 23 Sentlik Asker

Gizlenecek tek bir örtü kalmadı. Bu uğursuz rolü üstlenen, halkı açlığa ve savaşa süren faşist devletin ve dinci-faşist iktidarın yıkılması, kaçınılmaz ve yakıcı bir devrimci görevdir! Bu yıkılış, yalnızca Türk ve Kürt işçilerinin geleceği için değil; Ortadoğu'nun, tüm bölge emekçi halklarının nefes alabilmesi için tek yoldur. Birleşik Devrimin zaferi, uluslararası işçi sınıfının ve dünya emekçi halklarının kurtuluş mücadelesinde devasa bir sıçrama yaratacaktır!

Devamı 2. sayfada...

Son Darbe!

Ezgi Yergin Tahliye

Ankara Katliamı Anıldı

Almanya'da Seçim Tartışmaları

O Büyük Kişisel Gelişimimiz

Hala 23 Sentlik Asker

Manşet

Milli Savunma Bakanlığı duyurdu: Türkiye, Suudi Arabistan'a asker göndermek için gerekli hazırlıkları yapıyor.

"Mekke Anlaşması" çerçevesinde 5 Ekim'de düzenlenen toplantının ardından bakanlığın yaptığı açıklamada, " tarafların kendi ulusal mevzuatlarına uygun olmak şartıyla üzerinde anlaştıkları askeri kuvvet ve yeteneklerin Suudi Arabistan'a sağlanması ve hızla konuşlandırılması için gerekli tedbirlerin alınacağı" belirtildi.

Bir kez daha "23 sentlik asker" var masada! Anımsanacaktır. Türk burjuvazisi, emperyalizmle işbirliğini kurabilmenin yolunu, Kore'de gencecik askerlerinin kanlarıyla açtı. ABD emperyalizminin saflarında, Kore halkına karşı açılan savaşın suç ortaklığını üstlendi. Dönemin ABD Dışişleri Bakanı J.F. Dulles'in deyimiyle "23 sente mal olan" askerlerini Kore halkının üzerine sürdü. O tarihten itibaren, NATO'nun bir parçası olan Türkiye ve TSK, emperyalizmin "güvenilir bir müttefiki" ve Kissinger'ın deyimiyle "asker deposudur". ABD emperyalizminin bölgedeki planları açısından her daim yaslandığı bölge bekçisidir.

7 Ağustos 2026'da imzalanan ve Ekim ayının ilk haftasında Riyad'da yapılan olağanüstü toplantılarla somutlaşan **Mekke Ortak Savunma Anlaşması**, dinci-faşist iktidarın bu kirli rolü nasıl tırmandırdığının resmidir! Bu anlaşma çerçevesinde Suudi Arabistan'a asker, hava savunma sistemi, mühimmat ve uzman eğitici kadro sevk ediliyor. Plan net: Trump'ın ilk döneminde temelleri atılan, bölgeyi İsrail-Türkiye ikilisi üzerinden denetleme stratejisi ilerliyor.

Bahreyn'deki 5. Filo Üssü türünden askeri yapılar, hiç kuşku yok, İran'ın saldırıları nedeniyle kullanılamaz hale geldi. Ama ABD açısından bölgedeki kalıcı askeri varlığının adım adım azaltılması, İran savaşı sonucu değil yalnızca. Plan, bu savaştan öncesine dayanıyor. Dinci-faşist iktidar yönetimindeki Türkiye, siyonist varlıkla birlikte ABD emperyalizmi adına bölgeyi denetleyecek güç olarak, "bölge bekçisi" olarak çoktan belirlenmişti. Elinin altında "23 sentlik askerler" varken, neden bunu kullanmasın! Çok daha "masrafsız", çok daha güvenli bir yöntem.

Mekke Anlaşması, ABD'nin onayı ve yönlendirmesiyle biçimlenen, "cephe ülkesi Türkiye"yi çatışmaların tam merkezine yerleştiren bir anlaşma. Türkiye bölgenin gerici merkez, karşı-devrim üssü olarak, emperyalizmin bölgedeki temel aparatlarından biridir. Bölge çatışmaları, savaşlarla sarsılıyorken, dünya büyük bir yıkım savaşına koşar adım sürükleniyorken, Türkiye, NATO'nun vurucu gücü olarak savaşın en ön cephesi durumuna getirildi.

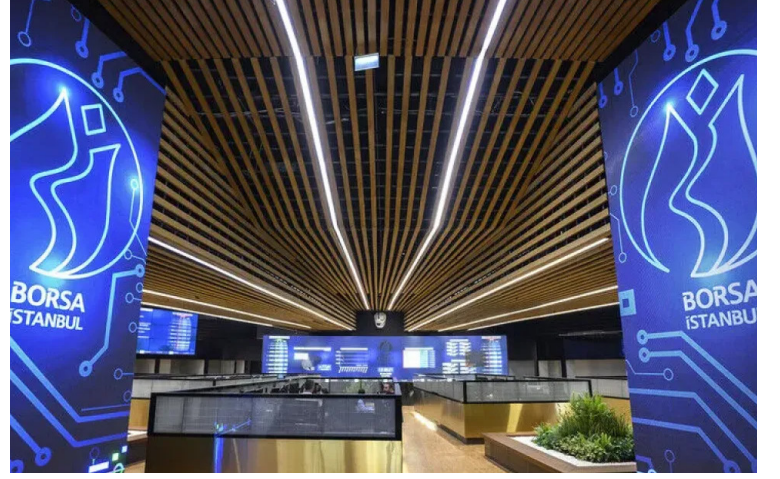
İçeride ise tablo tam bir felaket, tepeden tırnağa bir çürümeye! Fabrikalar birer birer kelepçelenip şalter indiriyor, konkordato ve iflas dalgaları sanayiye yutuyor. Çiftçi borç batağında, icra kapılarında perişan. Emekliler sefalet ücretleriyle açlığa terk edilmiş durumda, sokaklarda isyan haykırıyor. İşçi ve emekçi kitleleri dayanılmaz bir yoksulluk cenderesinde inim inim iniyor. Dinci-faşist iktidarın milyarlarca dolarlık fon krizleri ve skandallarla yarattığı lağım çukuru artık örtülemiyor!

Gizlenecek tek bir örtü kalmadı. Bu uğursuz rolü üstlenen, halkı açlığa ve savaşa süren faşist devletin ve dinci-faşist iktidarın yıkılması, kaçınılmaz ve yakıcı bir devrimci görevdir! Bu yıkılış, yalnızca Türk ve Kürt işçilerinin geleceği için değil; Ortadoğu'nun, tüm bölge emekçi halklarının nefes alabilmesi için tek yoldur.

Birleşik Devrimin zaferi, uluslararası işçi sınıfının ve dünya emekçi halklarının kurtuluş mücadelesinde devasa bir sıçrama yaratacaktır!

Son Darbe!

Editör

Bu sömürü düzeni her tarafından dökülüyor. Çürümeye, kanser hücrelerinin vücudu sarması gibi, "saray" dahil, düzenin tüm organlarını sarmış durumda.

Hangi birini sayalım? "Fon vurgunu" adı verilen son soygun dalgasını mı, çetelerin toplumun her gözeneğine sızmış olmasını mı, rüşvet, iltimas, adam kayırmanın en tepeye çıkmış olmasını mı?

Ne diyor Ankara 2 Nolu Baro Başkanı: "Hakim savcı olmak isteyen arkadaşlarımıza referans oluyorum. Yaklaşık iki senelik çalışma dönemimizde yetmiş tane baro üyesi avukat arkadaşımızı hakim savcı yaptık. Bizler referans olduk, bakanlıklarla görüştük. Sağ olsunlar bize o anlamda da bakanlık ayrıcalık tanıdı."

Türkçesi, gerici-faşist 2 Nolu Baro'nun başkanı Adalet Bakanlığına liste gönderiyor, Adalet Bakanlığı da listede adı geçenleri hakim, savcı olarak tayin ediyor. Yargı sistemi bu.

Buradan "Fon Vurgunu"na geçiyoruz. Fon vurgunu, küçük "birikim" sahiplerinin büyük burjuvalar tarafından "Borsa" denen kumarhanede soyulmasından başka bir şey değil. Yüzbinlerce insan, çoğu da küçük para sahibi, bir avuç asalak tarafından kurulan tezgahla soyulup soğana çevrildi. Elbette "Saray"a yakın olanlar bundan en çok faydalanan kişiler olacaktı! Tekelci kapitalizmde para

çalışanlar tarafından değil, böyle ilişkilere sahip olanlar tarafından cebe-mideye indirilir.

Sonuçta, küçük bir azınlığın elinde dev bir servet birikirken diğer tarafta milyonlarca insan yoksulluk ve sefaletle itilir. Ev almak için biriktirdiği küçük denilebilecek bir miktar parayı "fon"da kaptırdığı için Meclis denen şeyde ağlayan emekli kadının hali göz önüne getirilsin.

Sömürü düzeninin nasıl çürüdüğüne örnekler vermeye devam...

Gelelim belediyelere.. Önce şunun altını çizelim, dünya tarihinde en büyük yalanlar listesi hazırlansa, bu listenin başına, Hitler'in nasyonal de olsa "sosyalist" yani nasyonal sosyalist olduğu yalanı yerleşirse, sandıkların halkın iradesini yansıttığı yalanı da ikinci sıraya yerleşir. Bunun yanına seçim, sandık, burjuva parlamentosu vesairenin "demokratik siyaset" olduğu yalanı yerleşir.

Sözü, İzmir Belediye Başkanının dinci faşist partiye katılmasına getirmek istiyoruz. Güya İzmir halkının "iradesi"yle İzmir kentinin başına getirilen bu adam, bir günde İzmir halkının en karşı olduğu partinin safına geçti. Cemil Tugay, böyle parti değiştiren ilk ve tek kişi değil. Bu, burjuva siyasetin tipik çizgisidir. Sadece son dönemde, parayla olsun, tehditle olsun, "zindan mı

rozet mi" ikilemine sıkıştırılarak olsun parti değiştirenlerin haddi hesabı yok.

Açıklaması çok kolay. Birincisi, burjuva partileri birbirinden ayıran zar, deniz anası zarı gibi ince, saydam ve geçirgen. Dolayısıyla, bir burjuva partiden bir diğerine geçmek, bir bakkaldan diğerine gitmek kadar kolay ve doğal görülür. İkincisi, emekçi sınıfların, yoksul kitlelerin karşısına "aday" olarak çıkanlar halkın iradesini değil, burjuva parti liderlerinin iradesini temsil ederler. İzmir Belediye Başkanı örneğinde irade Özel-Kılıçdaroğlu ikilisininindir. Şimdi topu birbirlerine atmaya çalışmaları da buna kanıt sayılmalı.

Sosyal reformist partilerin, "halkın iradesi" diye yutturmaya çalıştıkları seçimlerde gerçek budur. Aynı çevrelerin "demokratik siyaset" dediği parlamento-seçim-sandık zincirinde de durum aynıdır; bir milim fark yok. Peki, "demokratik siyaset" yok mu? "Halkın iradesi" nerede ve nasıl ortaya çıkar? Elbette "demokratik siyaset" var. Örneğin, Gezi-Haziran ayaklanmasında, Kobane 6-8 Ekim Serhıldanında tam da bu "demokratik siyaset" vardı ve orada emekçi sınıfların, yoksul kitlelerin tam, özgür, hiçbir yasayla kısıtlanmamış iradeleri vardı.

Kaç belediye başkanı, satın almayla, tehditle, şantajla parti değiştirdi; kaç belediye başkanı "kayyum" yöntemiyle görevden alınıp belediyeler dinci faşist yönetime teslim edildi; kaç belediye şu an bu tehdit ve şantajlarla yüz yüze; yarın hangi belediye başkanları parti değiştirip dinci faşist partiye geçecek kimse bilmiyor. Ama, kapı arkasında bekleyenlerin olduğunu herkes biliyor. Sosyal reformist partilerin ve onların ayak izlerinden ayrılmayan hareketlerin "seçim-sandık" dedikleri şeyin sonucu bu işte.

Sömürü düzenin her tarafı lime lime dökülüyor. Dinci faşist yönetim, kendini ve düzeni kurtarmak için artık hiçbir kural, kaide, kanun tanımadan hareket ederken düzenin tüm kurumlarını ve onu ayakta tutan destek kolonlarını bir bir yıkıyor.

Sömürü düzenin her tarafı lime lime dökülüyor. Dinci faşist yönetim, kendini ve düzeni kurtarmak için artık hiçbir kural, kaide, kanun tanımadan hareket ederken düzenin tüm kurumlarını ve onu ayakta tutan destek kolonlarını bir bir yıkıyor. Şimdi tutunduğu tek dal, "terörsüz Türkiye" adını verdikleri "süreç"tir. Bu "süreçle" Kürdistan devrimini tasfiye edeceklerini düşünerek "mutlu-mesut" bir görüntü veriyorlar.

Burjuvazi ve onun dinci faşist yönetimi böyle görüntü vermeye çalışsın dursun, Kürdistan devrimi, Türkiye devrimi ile birlikte, birleşik karakterde kendi mecrasında akararak güç toplamaya devam ediyor. Kürdistan işçi sınıfı ve yoksul, ezilen kitleleri, gücünü topraktan alan dev gibi, ellerini toprağa dayayarak doğruluyor ve Türkiye işçi sınıfı ile birlikte daha sıkı bir birliğin yollarını dölüyor.

Fabrikalarda, atölyelerde, işletmelerde ama özellikle son zamanlarda inşaat alanında bu sürece çıplak gözlerle tanık olabiliyoruz. Bu da işçilerin, emekçilerin "süreci"! Amed'de inşaat işçilerinin günler önce başlayan ve halen süren eylemi buna örnektir. İnşaat alanındaki tüm eylemler Kürt-Türk işçilerinin mücadele birliğini kanıtlıyor. Çünkü inşaat alanı dediğinizde her iki ülkede de akla ilk gelen Kürdistanlı inşaat işçileridir; onlarla birlikte Türkiyeli inşaat işçileridir. Aynı olgu, fabrikalarda, atölye-

lerde, işletmelerde; kısaca üretim ve hizmet alanının akla gelebilecek her tarafında söz konusudur. Kürt-Türk işçilerinin Mücadele Birliği işte bu temel üzerinde yükseliyor, bu temel üzerinde kan ve can buluyor.

Sömürü düzeni, kapitalist düzen lime lime dökülüyor bu kesin. Yine de bu düzenin kendiliğinden yıkılacağını düşünmek büyük bir yanılgı olur. Onu yıkacak güçler sahneye çıkar ve en başta politik iktidarı ele geçirme hedefiyle hareket ederlerse; ancak o zaman bu sömürü düzeni yıkılır. Ama işte o gerçek devrimci güç, bütün emekçileri, bütün yoksulları etrafında toplama ve sürüklenme gücüne sahip o güç şimdi ayakları üzerine dikiliyor ve harekete geçiyor.

Biz, sadece dinci faşist iktidarın oyunlarını, hile-hurdalarını, "terörsüz Türkiye" bağışlarını değil, karşı tarafın, birleşik devrimin gerçek gücünün her tarafta harekete geçişini de görüyoruz. Mücadelenin sonucunu; ulusların kaderini, geleceğini tayin edecek olan işte aktif güçtür; bu gücün etrafında toparlanan, sokağa egemen olan aktif kitlelerdir. Seçimden seçime sandık başına gidip oy kullanan pasif kitle değil.

Devrimci komünist parti, politikasını, tarihin akışına yön verecek olan birinci kesim üzerine dayandırır.

Düzene ve egemen sınıf olan burjuvaziye son darbeyi işte bunlar indirecek!

Diyarbakır'da Eylem Sürüyor

Diyarbakır Şehir Hastanesi Şantiyesinde yüklenici firma Gürbağ Grup ve taşeron firma Hermet Mekanik tarafından sendikalı oldukları için işten atılan ve hakları gasp edilen Yapı Yol-İş Sendikası üyesi işçilerin eylemi devam ediyor.

29 Eylül günü eyleme başlayan inşaat işçileri, dilekçelerini verebilmek için 6 Ekim günü Diyarbakır Çalışma İl Müdürlüğü'ne vermek üzere Müdürlük önünde bir araya geldi. Ardından Diyarbakır İl Sağlık Müdürlüğü'ne giderek görüşme talebinde bulunuldu ve basın açıklaması gerçekleştirildi.

Diyarbakır Çalışma İl Müdürlüğü önünde yapılan basın açıklamasında konuşan Yapı Yol-İş Sendikası örgütlenme uzmanı Barış Kaya "Bakın bu iş kontrolden çıkıyor. Buradan uyarıyoruz. Yapı-Yol İş Sendikasıyla oynamayın. İnşaat işçileriyle oynamayın. Yaptığınız bütün projelerin önüne gideriz. Şu an programımız Urfa'da Gürbağ ofisinin önünde sizin yaptığınız hukuksuzlukları teşhir etmekle devam edecek. Haftaya Ankara'da genel merkezinizin önüne kamp kuracağız" diyen Kaya, Sağlık Bakanına da seslenerek "Yarın açılışa geleceksiniz Sayın Bakan. Yarın bu şantiyeyi açacaksınız, şaşalı törenler düzenleyeceksiniz. Ancak biz bilginiz olduğunu düşünüyoruz. Burada 75 Diyarbakırlı inşaat işçisinin hakları gasp edildi. Şantiyenize sahip çıkmayı düşünmüyor musunuz?" diye sordu.

Basın açıklamasında konuşan Ferhat Akaykaya "Şunu iyi bilsinler biz

hakkımızı almadan hiçbir yere gitmeyeceğiz. Gerekirse her yerde eylemlerimize devam edeceğiz çünkü biz haklıyız hakkımızı alacağız direne direne kazanacağız" dedi.

Şehir Hastanesi şantiyesine girip firmayla görüşmek isteyen işçilere polis saldırdı. İşçiler barikadı aşarak firma ofisine girdi, yetkililerle görüşmek için firma ofisinde bekleyişini sürdürdü.

Gürbağ Grup yetkilileri, ertesi sabah bir görüşme talep etti. Görüşmeler sürerken, işçiler şantiye önünde eylemlere devam ettiler. Amed'de taraftar grupları ve siyasi partilerin de aralarında olduğu çok sayıda örgüt işçileri şantiye önünde ziyaret etti.

11 Ekim günü işçilerle Gürbağ Grup arasındaki görüşmelerde olumlu gelişmeler sağlandı. Her an anlaşma yapılmasını bekleyen Yapı yol İş,

tüm Amed halkını şantiyeye, işçilerle dayanışmaya çağırdı.

Pek çok maddede anlaşılması na rağmen, 13 Ekim günü Gürbağ Grup'un üzerinde anlaşılan taleplerde kesinti yaptığını açıklayan Yapı Yol İş sosyal medya hesabından "Pazarlık üstüne pazarlık yapılıyor, kabul etmiyoruz! Anlaştığımız taleplerimizi yeniden pazarlık konusu haline getiren Gürbağ Grup'u uyarıyoruz! İşçi Temsilcileri Komitemiz ile yaptığınız görüşmelerde kabul ettiğiniz taleplerimizi derhal verin. Kararlıyız! Eğer uzlaştığımız talepler karşılanmazsa, İşçi Temsilcileri Komitemiz'in kararıyla biz de diğer taleplerimize döneceğiz! Sağlık Bakanlığı'na sesleniyoruz! Yaşattığınız mağduriyet yeter! Arkadaşlarımızın yasal taleplerini takip edin ve çözün!" dedi. İşçilerin eylemi sürüyor.

Hakan Tosun Mezarı Başında Anıldı

Gazeteci, belgeselci ve doğa savunucusu Hakan Tosun, katledilişinin birinci yılında 11 Ekim Pazar günü Ayazağa'daki mezarı başında anıldı.

Anma öncesi bir araya gelen Tosun'un ailesi ve dostları mezarına çiçek ektiler. Hakan Tosun'un fotoğrafının bulunduğu "Görüntü Kesildi Sanmayın Gerçek Hala Kayıta" pankartı açılan anmaya Tosun ailesi, ekolojistler ve yaşam hakkı savunucuları katıldı.

Hakan Tosun şahsında devrim ve sosyalizm mücadelesinde ölüm-süzleşenler anısına saygı duruşu yapılırken "Güneşi İçenlerin Türküsü" şiiri okundu.

Hakan'ın mezarı başında konuşan kardeşi Öznur Tosun, "Bizden aldıklarını zannettiler ama o hala bizimle. Kamerası hala kayıta. Biz her gün onu anmaya devam edeceğiz. Gururla, onurla anmaya devam edeceğiz. Bu acının tarifi yok. Her gün birileri ölüyor, her gün bizden çalınanlar oluyor ama bunun hesabını sormaya devam edeceğiz. Hiç kimse ölmedi hala bizimle birlikte biz de onunla birlikte, dostları olarak mücadelesinin arkasından gitmeye

devam edeceğiz. Bu da bizim sözümüz olsun" dedi.

Tosun'un ardından konuşanlar, Hakan Tosun'un "güzeli, iyiyi savunmanın bedelinin ne olduğunu gösterdiğini" ifade ederken, onun tarihin çiçeklerine gömüldüğünü söyledi.

10 Ekim katliamının yıldönümü olduğu hatırlatılan konuşmalarda, Hakan Tosun'un kamerasıyla 10 Ekim katliamında da kayıta olduğu hatırlatıldı.

Hakan'ın toprağa verildiği gün mezarı başında, katillerinden hesap sorulacağı sözünün verildiği hatırlatılarak, "İki katilin ceza almasını sağladık. Ama yetmez. 3. kişi de ceza alana, tüm sorumlular yargılanana kadar mücadelemiz sürecek" denildi.

Konuşmaların ardından hep birlikte "Uğurlama" türküsü söylendi. Ve Hakan Tosun'un sık sık kullandığı "Eyvallah" sözüyle anma programı sona erdi.

NATO Tutsaklarından Ezgi Yergin Tahliye

"NATO Zirvesi protestolarına katılacağı" gerekçesiyle 18 Haziran'da gözaltına alınıp tutuklanan Emekçi Kadınlar'dan (EKA) Ezgi Yergin, 13 Ekim günü 13. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görülen ilk duruşmasında tahliye edildi.

Ezgi Yergin'in tutuklanmasına gerekçe olarak Emekçi Kadınlar (EKA) eylem ve etkinliklerine katılmak, 25 Kasım, 8 Mart etkinliklerine katılmak ve NATO Zirvesi protestolarına katılacağı iddiaları yer alıyordu.

Ezgi Yergin sosyalist düşünceye sahip genç bir kadın olarak kadınların, işçi ve emekçilerin haklarını savunmakta olduğunu, EKA, Kadınlar Birlikte Güçlü, 8 Mart Kadın Platformu, 25 Kasım Kadın Platformu gibi kadın örgütlenmelerinin eylem ve etkinliklerine katıldığını ve bunun demokratik bir hak olduğunu, işyerinde de eğitim biriminde yer aldığını ve kadınlarla ilgili eğitim faaliyetlerini yürüttüğünü belirtti.

Bu eylem ve etkinliklere katılmakta örgüt üyeliğiyle bağdaştıracak bir durum bulunmadığını söyleyen Yergin, yasadışı bir eylem ve etkinlik ise polisin neden müdahale etmediğini sordu.

NATO'nun halkların katili bir savaş örgütü olduğunu ve bu nedenle de NATO'ya karşı olduğunu, Türkiye'de zirve yapılmasını istemediğini ve tutuklanmasa NATO karşıtı etkinliklere katılacağını belirtti.

Ezgi Yergin ayrıca, 23. Ağır Ceza Mahkemesi'nde yine kadın örgütlenmelerinin eylem ve etkinliklerine katıldığına ilişkin davasının bulunduğunu, aynı sebeplerle iki kez örgüt üyeliği nedeniyle yargılanmasının mümkün olamayacağını belirtti.

Yergin, demokratik eylem ve etkinliklere katılmış olmasına rağmen 4 aydır tutuklu bulunduğunu bu nedenle bir geliri olmadığından kirasını ödeyemediğini ve ailesine destekte bulunmadığını belirterek tahliyesini talep etti.

Mahkeme heyeti, Ezgi Yergin'in dosyaların birleştirilerek önceki dosyada verilen yurtdışı yasağının devamı şartıyla tahliyesine karar verdi.

Arkadaşları ve sevenleri Ezgi Yergin'i Bakırköy Kadın Kapalı Cezaevi önünde coşkuyla karşıladı.

Buzdağının Altı 2. Cilt Çıkıyor

Hepimizi apayrı şemsiyeler altında savunma pozisyonunda çakılı kalmaya iten esas etmen, dünya burjuvazisinin muazzam bir ortak çabasıyla oluşturduğu bir yalan, çarpıtma yağmurudur. Son 35 yılda, ister Rusya söz konusu olsun, ister Çin, gazeteler, televizyonlar, kitaplar vs. tüm insanlığa hep bir buzdağının üstünü gösterdi.

Buzdağının üzerine asılı milyonlarca tabelada hep aynı tema işleniyordu: "SSCB'nin dağılmasıyla taş üstünde taş kalmadı ve sosyalizmin gölgesi bile silindi. Ve Çin, vahşi kapitalist sömürünün serası haline geldi."

Setenay Berdan'ın "Buzdağının Altı Rusya Ve Çin'de Sosyalizm" kitabının Rusya'yı anlatan ilk cildinin tanıtımında yukarıdaki cümleleri kullanmıştık. Ve aradan geçen uzunca bir sürenin ardından, bu çalışmanın Çin'i anlatan 2. cildini yayınlıyoruz. Yazar bu ciltte Çin'in durumunu, sosyalizmin ve sosyalist temelinin gelişimi ile mevcut koşullardaki konumunu inceliyor.

Bu çalışma vesilesiyle okuru bir kez daha yalanlar ve çarpıtmalarla dolu buzdağının altını görmeye davet ediyoruz.

NATO Tutsağından Mektup Var!

Devrimci tutsaklar, nerede olurlarsa olsunlar, hangi "tip"te, hangi hücrede, yaşamı sürdürmeye, üretmeye, okumaya, yazmaya devam ediyor... NATO öncesi "protesto eylemlerine katılabilecekleri" gerekçesi ile tutuklanarak zindanlara atılan tutsaklar, her ne olursa olsun okumaya, "dışarı" ile bağlarını sıkı sıkı kurmaya devam ediyor.

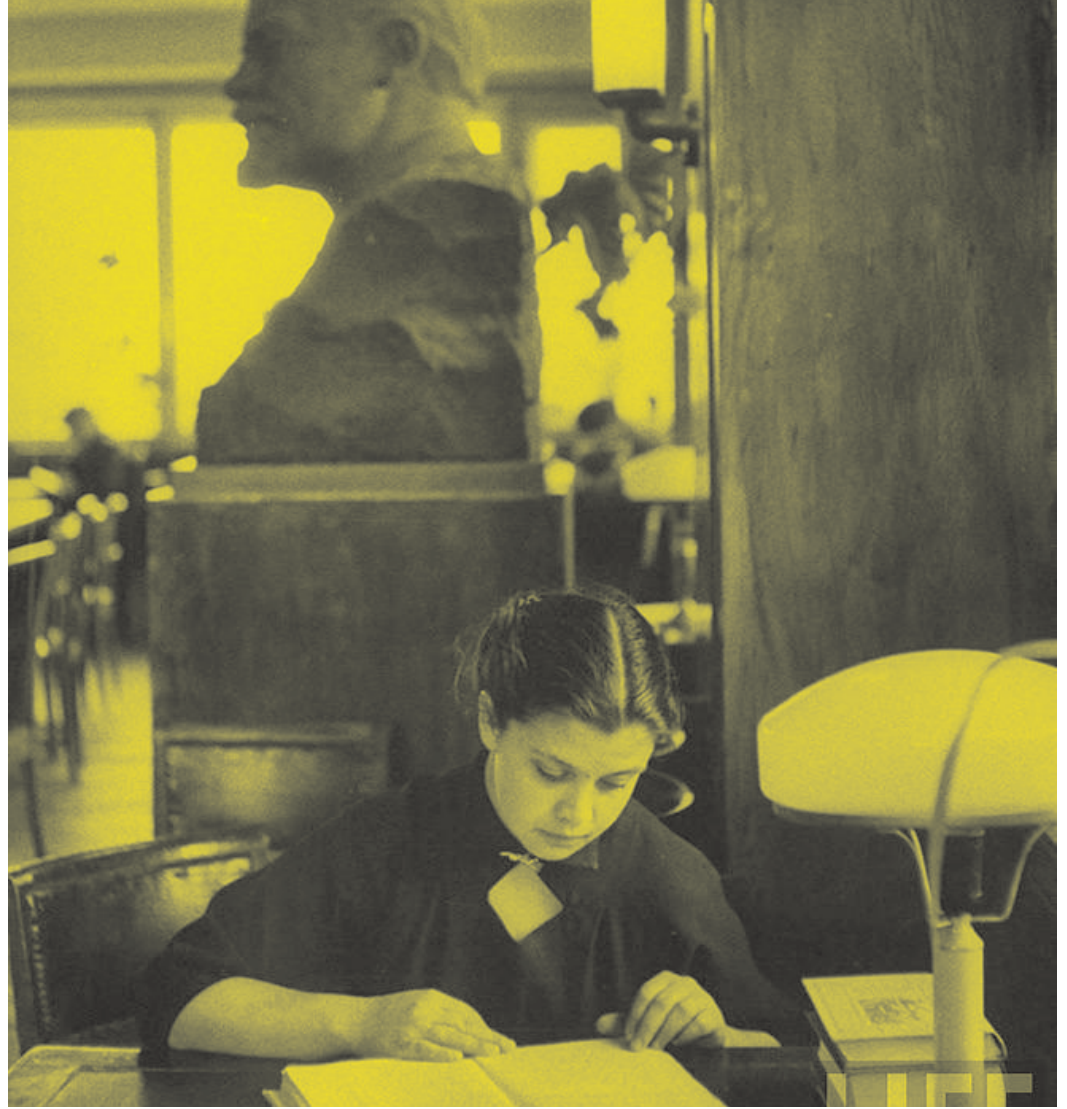
Zindanlardan genç bir tutsağın mektubunu paylaşıyoruz:

Merhaba yoldaş,

Yine bir mektup günü ve yine sizden mektup alma heyecanı yaşadığım günden, içine tüm devrimci coşkumu, tüm özlemimi ve yeşerttiğimiz tüm kızılığı kattığım dolu dolu bir merhaba sana! Çok şey sığdırıyoruz merhabalara ve nasılsınlara :)

(...) Ben sana buradaki yaşamımdan bahsedeyim biraz. Dediğin gibi buraya gelişim daha iyi oldu. Ama ilk haftaların her şeyi anlama ve kabullenip rutin oluşturma çabasını geçince ister Kilis ister Amed nerede olursam olayım zamanı verimli geçirebilmeyi başardım. İlk günler insanlar onlarca yıl kalıp nasıl zihnini daima -tel örgülerin dışında, capcanlı tutuyor diye düşünüyordum. Yoldaşlar yetiştikten sonra Nazım'ın dizeleriyle, "dünyadan, memleketinden, insandan umudun kesik değil diye / atılmışsan içeriye / yaşamakta ayak direyeceksin / düşmana inat bir gün fazla yaşamak..." Biz bilincimizde duvarları çoktan aştık. Gözümü kapıyorum, bir bakmışsın evrenin derinlerinde yıldızlararası yolculuk yapıyorum. Bir bakmışsın denizdeyim, Akdeniz'in ılık sularına dalıyorum, ya da toprağa iniyorum, ağaçların yeşilliğine - kuşların cıvıltısına karışıyorum. Ama hep, kendi yüreğimi sokağın kalbiyle bütünleşmiş buluyorum. Eh o kadar insanın evrimine çalıştım, bizim türümüzün, Homo Sapiens'in gücü - ayakta kalışı hep adaptasyon yeteneği sayesinde. Yeni koşullara en hızlı adaptif tepkiler vermeyi biliyoruz :) Ben de adapte oldum, ama asla alışmadım! Kimsenin de alışmasını istemiyorum. Ama en kötü koşulları lehimize çevirmeyi öğretiyor hayat. Ya da yerlerine en iyisini koymayı :)

(...) Şimdi Yapısal Bunalım'ı (Tekelci Kapitalizmin Yapısal Bunalımı, Taylan Işık Y.N.) okuyorum. Henüz okumadıysan bence sen de bak. Bu topraklarda Türk burjuvazisinin kapitalizmi geliştirmeye çalışırken hangi aşamalardan geçtiğini, bugüne nasıl geldiğini ve kendi krizlerini nasıl yarattığını anlamak için... olguları katı bir şekilde yorumlamıyor, gelişim süreci içerisinde ve altyapı-üstyapı diyalektiğini daima koruyarak anlatıyor yazar. Kemalist iktidarın karakterini yorumlamak için de çok iyi bir kitap. Onu küçük burjuva iktidarı - ya da anti

emperyalist karakterli gösterip gerçek yapısının üstünü örtmeye çalışanlara da somut ekonomi politik değerlendirmelerle tokat gibi cevap... Okursan üzerine konuşabiliriz (mektuplaşabiliriz).

Buzdağını bundan önce okumuştum, üst üste okumak şu açıdan iyi oldu; Sosyalist ekonomi inşası ve oluşturduğu yaşam biçimi ile - başka bir coğrafyada olsa kapitalist ekonomi inşası ve yarattığı yıkıcı, Ortaçağ'ın köleliğinin tezahürü olan yaşam biçimini aynı anda gözlerimizin önüne sermiş, karşılaştırmış oldum. Buzdağını okumak ve üzerine çalışmak o kadar keyifliydi ki. Bundan sonra Marx-Engels-Lenin-Setenay Berdan. O kadar yetkin ki... Eminim sol cenahın hiç adını bile duymadığı şeyleri anlatıyor kitapta. Sosyalizmin çelik çekirdeğini, rayonlar sistemini.

Ben en çok eğitim ile ilgili kısma dikkat etmeye çalıştım. Sosyalizmin emeği ücretli kölelik boyundurduğundan çıkarıp; katı iş bölümünden, kafa-kol emeği ayırımından, insanı parça-insana dönüştüren yapısından çıkartıp bir üst aşamaya çıkardığını biliyoruz. Bunun büyük bir ayağı eğitim sayesinde bence. Ortada vasıfsız emek diye bir şey kalmıyor, fabrika, cevher gördüğünde çalışanını üniversiteye yolluyor, tüm masraflarını karşılayarak. Okumanın, öğrenmenin

sonu olmuyor. Bu bilincin aşılandığı insan da kendi bireyselliği için değil sınıfı için, toplumu için okur, çalışır artık. Bir yandan eğitim sisteminin kendisi ile ilgili de açıklamalar var. Yazar kitaba başlarken hitap edeceğinin orta yaş üstü kitle olduğunu düşünüyor. Ama bence bu kitabı en çok gençler okumalı. Kara propaganda-lara karşı sosyalizmin nasıl bir yaşam vadettiğini en çok gençlerin görmeye ihtiyacı var. Ya da bazı ekonomik adımları yüzünden SSCB'yi yerden yere vuran ya da sosyalizm iyiydi parti kötüydü anlayışına sahip olanlara vereceği çok cevabı var bu kitabın. Sosyalizme geçişin deneyimleri her ülkede kendine özgü. Reçetesi yok. Temel ilkeleri var. Ideal olandan zaman zaman sapma, SSCB için sosyalizm idealinden vazgeçmek değil; onu ayakta tutan üretim araçları üretimi ve tüketim araçları üretimi arasındaki dengeyi sağlamak için oluyor. Çelişkiler sosyalizmde de var, yaşamın her yerinde olduğu gibi, ama bu çelişkiler kapitalizmdeki gibi uzlaşmaz değil; gelişimin devindiricisi rolünde. Krizler de var, ama kapitalizmdeki gibi yapısal değil, çözülebilir. Yıkımı ve Rusya'da oligarkların yükselişini de hem ekonomik saiklerle hem de partinin eksiklikleri ile ortaya koyuyor. Ama bu kitap "sosyalizm çöktü", "tarihin sonu" diye ilan edenleri tuzla buz ediyor.

Calzone Burger'de Öğrenci İşçilerden Eylem

Kadıköy'de bulunan Calzone Burger'de çalışan öğrenci işçiler, gasp edilen maaşları ve ağır çalışma koşullarına karşı 12 Ekim Pazartesi günü eylem yaptı.

Calzone Burger çalışanları Kadıköy'deki Locals Kafe önünde yürütülen eylemin geçtiğimiz haftalarda kazanımla sonuçlanmasından güç alarak, DİSK Dev Turizm-İş Sendikası ile görüşmelerini belirtti.

Karakolhane Caddesi'nde Öğrenci İşçiler Köle Değildir, Güvencesiz Şartları, Ödenmeyen Ücretleri Kabul Etmiyoruz" pankartı açan işçiler "Barınmak, Okumak, Yaşamak İçin Çalışıyoruz", "Kafelerde, Barlarda İşçi Sömürüsüne Son", "Kayıt Dışı Çalıştır, Ücretini Ödeme" dövizleriyle ve sloganlarla Calzone Burger önüne yürüdü.

Basın metnini okuyan Elif Duygu Türk, "Okurken çalışmak zorunda olan ve hak ettikleri maaşı alamayan öğrenci arkadaşlarımız, çalıştıkları Calzone Burger'den ayrılırken maaşları işletme tarafından ödenmemiş, alacakları ücret gasp edilmiştir" diyerek öğrencilerin okul-ış arasında sıkışan yaşamlarına dikkat çekti.

Calzone Burger'de yaşananların sadece buraya ait bir sorun olmadığını, bunun sistemli bir sermaye politikası olduğunu belirten Türk, patronların öğrencilerin çaresizliğini ve deneyimsizliğini fırsata çevirdiğini, işletmeyle yapılan görüşmelerin sonuçsuz kalması üzerine bugün eylemde olduklarını söyledi.

Sermayenin ve iktidarın patronları kollayan politikalarının, genç işçileri savunmasız bırakmayı hedeflediğini belirten Türk, daha önce Locals Kafe'de maaşı gasp edilen öğrenci işçinin hakkını aldıklarını hatırlatarak "Bugün de burada öğrenci arkadaşımızın emeğinin üstüne çıkmaya çalışan Calzone Burger patronuna bu işin o kadar kolay olmadığını göstereceğiz" dedi.

Çalışan öğrencilerin yalnız olduğunu sanan, güvencesizliğini istismar etmeye kalkan bütün patronların karşısında durmaya devam edeceklerini söyleyen Türk, öğrenci işçilere seslenerek "Bütün bu haksızlıklar karşısında yalnız değilsiniz, her daim yanınızda olacak sendikanız var!" diyerek sendikalı olma çağrısı yaptı.

Calzone Burger'de çalışan öğrenci işçilerden Serdar Özbek, işletmedeki insanlık dışı çalışma koşullarını anlattı.

Patron Cihangir Çelik'in "eleman eksik" diyerek mutfaktaki bütün işi iki kişiye yüklediğini, ağır iş temposunda bir de fazla mesai yaptıklarını aktaran Özbek, patronun baskıları ve ağır iş yükü nedeniyle birçok işçinin haklarını alamadan işten ayrılmak zorunda kaldığını belirtip, "Sadece 2 kişi çalıştığımız mutfakta haftada en az bir gün açılıştan kapanışa kadar 13,5 saat çalıştırıldık. Gece 23.30'da biten vardiyanın ardından sabah 10.00'da tekrar işe başlatıldık. Mutfakta böcek olduğunu, ilaçlatılması gerektiğini patron Cihangir Çelik'e söylememize rağmen geçiştirildi" dedi.

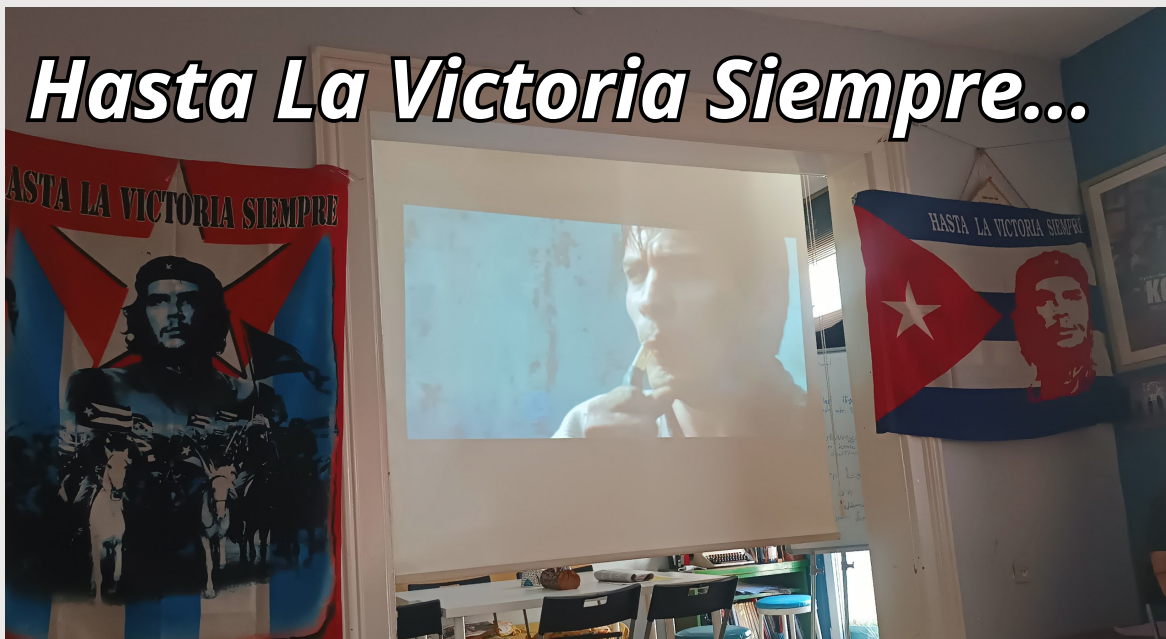
İşten çıkacakları zaman patron Cihangir Çelik'in gerçeğe aykırı bilgiler yazan bir dilekçe ve ibraname imzalatmak istediğini, maaş bordro-

larına ellerine para geçmeden imza artırıldığını aktaran Özbek, "Hakkımızı aramak için Dev Turizm-İş'e başvurduğumuzda ise Cihangir Çelik sendikayla görüşürken kendini haklı çıkarmak için, 'Mutfaktan malzeme çaldılar' diyerek bize hırsızlık iftirası attı" diyerek patronun işçilerin haklarını vermemek için karalamaya giriştiğini belirtti.

Dev Turizm-İş Eşbaşkanı Turgay Özdemir ise, turizm ve hizmet sektörünün genelinde mobing, sigortasızlık, fazla mesai baskısı ve tacizin sistematik olarak uygulandığını belirtti.

Eğitim hakkı ile yaşama hakkı arasına sıkıştırılan öğrencilerin patronların insafına terk edilemeyeceğini söyleyen Özdemir, "Öğrenci olmak, emek sömürüsüne maruz kalmayı kabul etmek anlamına gelmez. Ödenmeyen veya geciktirilen ücretler sadece maddi bir mesele değildir; öğrencilerin barınmasını, beslenmesini ve geleceğe dair umutlarını doğrudan gasp etmektedir" dedi.

Özdemir "Öğrenci işçilerin hakları korunmalı, çalışma koşulları yasal düzenlemelere uygun hale getirilmelidir. Alın terinizi, emeğinizi kimseye teslim etmeyin. Yalnız değilsiniz, sendikamız var. Beraber örgütlenelim, beraber mücadele edelim" diyerek öğrenci işçileri sendikalı olmaya çağırdı.

Che; bir halkın, bir kuşağın, dünyanın dört bir yanında özgürlük ve eşitlik arayan insanların hafızasıdır; Che, enternasyonal mücadeledir. Che gibi olmak yeni insan olmaktadır.

Devrimci Öğrenci Birliği (DÖB) 9 Ekim günü Yeni İnsan, Che Guevara'yı ölümsüzleşmesinin 59.yılında Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nde andı.

Che'nin dünya devrimci halklarına bıraktığı mirası, yeni bir dünyanın nasıl kurulacağını ve o dünyayı kuracak insanın nasıl olacağını konuşulmasıyla başlayan etkinlik, Motosiklet Günlükleri film gösterimi ile tamamlandı.

Ankara Katliamı Anıldı

İŞİD'in 10 Ekim 2015'te Ankara Garı önündeki Emek, Barış ve Demokrasi Mitingine düzenlediği ve 104 kişinin katledildiği bombalı saldırının 11. yıl dönümünde pek çok yerde anma törenleri ve protesto eylemleri gerçekleştirildi.

Ankara'da DİSK, KESK, TMMOB, TTB ve 10 Ekim-Der'in çağrısıyla Ulus Metro'sunda bir araya gelen kitle, katliamın gerçekleştiği Ankara Garı'na yürüdü.

Saat 10.04'te Gar önünde saygı duruşunda bulunuldu ve yaşamını yitirenlerin isimleri okundu. Burada okunan ortak açıklamada, 11 yıl önce savaşın karşısında barışı, sömürünün karşısında emeğin hakkını, baskının karşısında demokrasiyi savunmak için Ankara Garı önünde buluşulduğu hatırlatıldı.

10 Ekim'in yalnızca bir katliam olmadığı vurgulanan açıklamada, "Demokrasinin, eşit yurttaşlığın ve toplumsal adaletin tesis edilmediği bir barış, eksik ve kırılğan bir barıştır. Bizler, 10 Ekim'de yitirdiğimiz canların barış ısrarının takipçisiyiz" denildi.

Açıklamada, bugün artan yoksulluğa, gelir dağılımındaki adaletsizliğe ve emekçilerin yaşadığı ekonomik sorunlara dikkat çekilirken, itiraz edenlerin terörle ve düşmanlıkla suçlandığı bir düzen kurulmak istendiği belirtildi ve demokrasi mücadelesinin önemine işaret edildi.

Kayyum politikaları, seçilmiş belediye başkanlarının tutuklanması ve görevden alınmasının da eleştirildiği açıklamada; gazetecilerin, siyasetçilerin ve öğrencilerin tutuklanması; sendikal faaliyetlerin, basın açıklamalarının ve sosyal medya paylaşımlarının suç sayılması; grev yasakları, üniversitelere yönelik baskılar ve dijital sansür de vurgulandı.

Dersim

İstanbul

Tokat

Antalya

İzmir

Mersin

Eğitimde Şiddete Karşı Eylem

Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası'nın çağrısıyla eğitim emekçileri 12 Ekim günü "Yaşamı Savunacağız, Eğitimi Kurtaracağız" şiarıyla okullarda yaşanan şiddet ve saldırılara karşı Kadıköy Altıyol'da buluşarak Rıhtım'a yürüdü. Eyleme, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partiler de katılarak destek verdi.

Yürüyüş sırasında sürekli "Okurken Ölmek İstemiyoruz", "Çalışırken Ölmek İstemiyoruz", "Yaşasın Eğitim Mücadelemiz", "Kurtuluş Yok Tek Başına Ya Hep Beraber Ya Hiçbirimiz" sloganları atıldı.

Yürüyüş boyunca yapılan ajitasyon konuşmalarında okullarda

öğrencilere ve öğretmenlere yönelik şiddet olaylarına değinen öğretmenler, okullarda yaşanan şiddetin ve güvencesizliğin münferit vakalar olmadığını belirterek "Okullardaki saldırıların gerçek failleri; öğretmen emeğini aşağılayanlar, kamu kaynaklarını kar odaklı sisteme aktaranlar ve eğitimi niteliksizleştirerek öğrencileri kar hırsına mahkum edenlerdir" denildi.

Eğitim sisteminde çocukların ihtiyaç duyduğu atanmış öğretmenleri sağlamayanların bu tablonun asıl sorumlusu olduğu belirtilerek "Okullardaki saldırılara ve çocukların geleceksiz bırakılmasına karşı durmak istiyorsak, tirmandırılan şiddete, ırkçılığa ve ay-

rimcılığa karşı yan yana gelmek, buna karşı mücadele etmek zorundayız" denildi.

Yürüyüşün ardından Kadıköy Rıhtım'da basın açıklaması gerçekleştirildi.

Basın açıklamasını okuyan Özel Sektör Öğretmenleri Sendikası'ndan Evin Turgut, yaşanan sorunların sadece aile veya bir güvenlik meselesi olmadığını belirterek, krizin derin sebepleri arasında ekonomik istikrarsızlık, liyakatsizlik ve eğitimin hızlı bir şekilde özelleştirilmesinin de önemli faktörler olduğunu ifade etti.

Basel'de Kuyu Tipi Hapishanelere Karşı Eylem

Mücadele Birliği Platformu'nun da birleşeni olduğu İsviçre Devrimci Tutsaklarla Dayanışma Platformu tarafından düzenlenen eylem, 9 Ekim'de saat 17.30'da Basel'deki Clara Köprüsü'nde gerçekleştirildi.

Eylemde, kuyu tipi zindanlarda tutulan tutsakların fotoğrafları taşındı. Fotoğraflarda, tutsakların tutulduğu hapishaneler ile iletişim ve sağlık haklarının engellendiğine ilişkin Almanca bilgilere yer verildi. Platformun hazırladığı Almanca bildiriler de dağıtıldı.

Yaklaşık 40 dakika süren eylem, köprüden geçenlerin dikkatini çekti. Eylemde, kuyu tipi hapishanelerdeki hak ihlallerine dikkat çekilerek tutsakların seslerinin duyurulması amaçlandı.

Bir Kez Daha: "ICE Out"

8 Ekim Perşembe öğleden sonra, Göçmenlik ve Gümrük Muhafaza Bürosu (ICE) ajanları, 5 yaşındaki oğlu arabada bulunurken New Yorklu bir babanın aracına yedi el ateş etti. Oğlunu okuldan yeni almış olan Dominikli Oscar Belgal, boynundan vuruldu ancak hayatta kaldı.

Oscar Belgal gece hastaneden taburcu edildikten sonra Brooklyn'deki Metropolitan Gözaltı Merkezi'nde ICE tarafından gözaltına alındı... Avukatlar, vurulmasından 24 saatten fazla zaman geçmesine rağmen vücudunda hâlâ bir kurşun bulunduğunu açıkladı.

İç Güvenlik Bakanlığı (DHS) ise Belgal'ı "suçlu bir kaçak göçmen" olarak nitelendiriyor. Oysa silahlı çatışmadan birkaç saat sonra göçmen hakları grupları ve yetkililer tarafından düzenlenen basın toplantısında, konuşmacılar kılık değiştirmiş ajanların silahlarını çekmiş halde Belgal'ın aracına yaklaştıklarını anlatıyordu. Belgal aracını sürmeye başlayınca en az bir ajan ateş açtı. İnternette, modifiye edilmiş bir AR-15 olduğu belirtilen büyük bir silah taşıyan ajanlardan birinin videosu dolaşıyor.

New York Belediye Halk Savunucusu, federal yetkililerin Bengal'i "duyduğunuz en kötü insan" gibi gösteren bir hikâyeye uydurarak bu silahlı saldırıyı kesinlikle meşrulaştırmaya çalışacaklarını söyledi. Ancak gerçeğin, okul çıkışında bir yerleşim bölgesinde çocuğunu almaya gelen bir babanın federal bir kurum tarafından vurulması olduğunu vurguladı.

O gecenin ilerleyen saatlerinde, New York Şehir Polis Teşkilatı (NYPD),

Oscar Belgal'ın 2023 yılında tutuklandığını duyurdu. Araya girenler ve protestocular, belediye başkanını ve polis komiserini, kurbanı şeytanlaştırmakla ve ICE'nin şiddetini meşrulaştırmakla suçladı.

Silahlı saldırının üzerinden birkaç saat geçtikten sonra, yüzlerce New Yorklu sokağa döküldü ve Belgal'ın tedavi gördüğü hastaneye doğru yürüdü. "ICE'yi Kaldırın", "Tüm Göçmenler İçin Tam Haklar" ve "Lorenzo, Joan ve ICE Terörünün Tüm Kurbanları İçin Adalet" pankartları ve dövizler taşıdı.

Protestolara saldıran New York Şehir Polis Teşkilatı pek çok kişiyi darp etti. Yine de 9-10 Ekim günleri New Yorklular, ICE'nin şehirden ayrılması için protestolara devam etti.

New York'taki silahlı saldırı, Minneapolis'te Renee Nicole Good ve Alex Prettin'in, Houston'da Lorenzo Salgado Araujo'nun ve Maine'de Joan Sebastián Durán Guerrero'nun öldürülmesi de dahil olmak üzere, ABD genelinde yaşanan bir dizi ICE silahlı saldırısından bir diğeri.

Almanya'da Seçim Tartışmaları ve Demokrasinin Ölümü Mü?

K.Taylan Kızıldağ

Almanya'da seçim tartışmaları artık A yerini sandıklara bırakmaya başladı. Uzunca bir süredir dünyadaki küresel iç savaşın ve sürüp gitmekte olan 3 Dünya Savaşının önemli bir cephesi konumunda olan Almanya'da, faşist parti AfD'nin bazı eyaletlerde güç kazanması, sandık anketlerinde favori gösterilmesi, en sonunda eski Demokratik Almanya Cumhuriyeti (DAC-DDR) toprağı olan Saxony-Anholt'da eyalet seçimlerini kazanması, Almanya emekçilerinin ve işçi sınıfının yoğun sokak eylemleriyle karşılandı. Ve kimi tartışmalar daha yoğun yürütülmeye, hatta bazı yazarların kaleminden -Birgün gazetesinde sıkça rastlanabilir- "Almanya'da demokrasinin ölümü veya Alman demokrasisine son çivinin çakılıyor olduğu" tarzında iddialar sıkça dile getirilmeye başlandı.

Emperyalist-kapitalist dünyanın hızlanan iktisadi, siyasal ve sosyal çöküşü durdurmak adına ABD öncülüğünde başlattığı Üçüncü Dünya savaşında Almanya, hep önemli bir cephede olageldi. Sosyalizmin bir dünya sistemi olarak gerilemesinden sonra 90'lı yıllardaki birleşme ile birlikte, eski Batı Almanya'nın dev sanayi grupları, mali oligarşi eski DAC topraklarındaki iktisadi altyapıyı parçalamak, sinai üretim komplekslerine çökmek, tek kelimeyle Demokratik Almanya'yı yutmak için tüm gücüyle atağa geçti. Tüm çabalara rağmen iki Almanya'nın "siyasal birleşmesi", bir toplumsal bütünleşmeye dönüşmedi. Dahası, 90'lı yıllarda büyük bir sıçrama yaparak emperyalist hegemonya yarışına gireceği öne sürülen Almanya, Ukrayna savaşı sonrası ucuz enerji kaynaklarını yitirince, hızlı bir iktisadi çöküşle karşı karşıya kaldı.

Bunu devlet bütçeleri şimdiki etkisiyle, ayrıca dünyadaki enerji krizinden dolayı artan yaşam maliyetleri sanayinin küçülmesinden dolayı işsiz kalan yüz binlerce insanın iktisadi olarak çıkişsız kalıp yaşamdan kovulması, yükselen anti faşist ve proleter dalga seçim sürecinde ülkenin içinden geçmekte olduğu tabloya birkaç örnek olmuştur.

Çok uzun yıllar sonra savaşa hazırlık için silahlanmayı hızlandırması, zorunlu askerlik hizmetini geri getirmesi çabaları da belli bir siyasal tıkanmışlığı ortaya seriyor. Tam bu tablo içerisinde faşist parti AfD'nin gerici politikaları, ırkçı, yabancı, göçmen düşmanı politik yaklaşımları ve ona destek olan Alman finans kapitali

Şu bir gerçek ki, faşizm yani onun Alman biçimi olan nazizm, tepeden tırnağa bir faşist kıyım, terör, emperyalist işgale dayanan bir canavardır. Ve bu canavar, Sovyet halklarının kızıl ordusunun Alman işçileri ve devrimcileri başta olmak üzere, Avrupalı devrimci anti faşist güçlerin kararlı mücadelesi ile ezildi.

içindeki belirli güçlerin, Alman devlet bürokrasisindeki karşılıkları eliyle iyice parlatıldı. Hitler faşizminin bir taklidi olarak sahneye çıkmaya çalışsa da, bu parti, mevcut gerici Alman burjuva diktatörlüğünde ve politikalarında belirli somut değişimler sözü yaparak, toplum nezdinde bir miktar da olsa saygınlık kazandı.

Şu bir gerçek ki, faşizm yani onun Alman biçimi olan nazizm, tepeden tırnağa bir faşist kıyım, terör, emperyalist işgale dayanan bir canavardır. Ve bu canavar, Sovyet halklarının kızıl ordusunun Alman işçileri ve devrimcileri başta olmak üzere, Avrupalı devrimci anti faşist güçlerin kararlı mücadelesi ile ezildi. İşte o vakitten itibaren federal Almanya, birleşmeye kadar, bugünden birleşme zamanına değin de Almanya finans kapitalinin gerici diktatörlüğünü "burjuva demokrasisi" şalına bürünerek gizledi.

O yüzden Alman demokrasisi denen şey, 70'lerde Batı Almanya'da devrimci savaşçıları kuyularda, çeşitli deneylerde katletmek, emperyalizmin ve NATO'nun Avrupa'daki koçbaşı olarak kapıları açmak ve koçbaşı olarak DAC ve Sovyetlere karşı savaş kıskırtmak, Amerika'nın 50.000'den fazla askerine kapılarını açmak, her türlü anti komünist yazar, yayını destekleyip resmi tarih düzeyine çıkarmak, Afrika'da darbeler tezgahlayıp bağımlı ülkeler yaratmaya çalışmak, Batı Asya'nın, Kuzey Afrika'nın başka başka halkların üzerine düşen bombaları üretmek.

Ha bir de unutmayalım, İsrail'e Amerika'dan sonra en çok para akıtan, dinci-faşist militanları ülkesinde saklayan, dazlak Nazi güçlerin örgütlenmesine el altından destek veren, yine aynı "demokratik Almanya"dır. Filistin bayrağı açtığı için insanların dişleri dökülürken, orada çalışma yürüten partilere yönelik kuşatmayı büyütmek için yeni tezgahlar planlanıyor. Birgün yazarları AB üyesi ve parlamenter bir ülke olan Almanya'nın bu yanlarını sanırsam görmemiş olacak ki, tekellerin ve mali sermayenin her şeyin sahibi ve hakimi olduğu Al-

manya'da demokrasi arayışına girmiş durumda.

Sermayenin içinde bulunduğu krizi hem siyasi, hem iktisadi olarak aşmak için çeşitli manevralar yaptığı çağımızda öylesine saldırganlaştığı, topyekün bir dünya savaşını dahi göz önünde bulundurduğu günümüzde demokrasi arayışına girmek ve bunu sınıf egemenliğinden soyutlayıp anlatmaya, tanıtmaya çalışmak, bir politik iflastan, siyasal tükenmişlikten, hiçbir devrimci barut taşımamaktan başka bir şey değildir.

Elbette gelişen verili durum, Alman işçi sınıfı, orada yaşayan çeşitli uluslardan milyonlarca göçmen emekçi için kritiktir. Sağ dalganın veya faşizmin gericiliğın yükseliyor oluşu, sadece Almanya'ya özgü değil. Tüm Avrupa, Latinler, Batı Asya ve daha nice yer için geçerlidir. Tarihin en büyük kırılma anlarına doğru giderken ve topyekün bir yıkım savaşının bulutları ufuklarda toplanırken, artık Alman emperyalizmi ve finans oligarşisi o sahte maskeleri yüzünden atmaya karar karar vermeye yakındır. Hitler faşizminin toplumun çıkarını gözetme yalanıyla sarf ettiği taleplerin benzerleri, AfD'nin propaganda malzemesi olarak (MGGA-Almanya'yı Tekrar Büyük Yapalım) sloganında gizlidir.

Faşizm ve onun ideolojik hatları, gerici bir burjuva diktatörlük olan anti komünist Alman devletinin kodlarında gizlidir. Bugün AfD'yi bina eden ve tekrardan Hitler faşizmine gizliden öykünerek toplumun önüne süren Alman sermaye sınıfı, diğer Avrupalı emperyalistlere bu konuda göz kırıyor.

Ancak tarihte hiçbir olay aynı olmaz. İlki trajedi olarak gerçekleşirse, buna benzemeye çalışan bir benzeri, farklı tarihsel koşulların önünde komedi olarak vücut bulur. İşte bu yüzden hem AfD'ye, hem mevcut yeşillerin, Hristiyan demokratlar ve nice adla Alman burjuvazisi çıkarlarına çalışan iktidara karşı da, sokağa çıkan anti faşist hareketi yükselten Alman işçileri ve halklarına güvenmeliyiz.

O Büyük Kişisel Gelişimimiz

Kenan Kızıl

Biriktiriyoruz; sevinçleri, hayalleri, umutları, gerçekleştirebilirsek harika sonuçlar yaratacak bir sürü şeyi... Peki elimizde ne var?

Biriktiriyoruz; hasretleri, özlemleri, iyi ihtimalleri, "şans bir gün bize de gelecek"leri... Neden gülmüyor?

Biriktiriyoruz; "Umut yoksulun ekmeği"ni. Yıllar geçiyor ne torbamız doluyor, ne geriye umut kalıyor, ne de ekmek.

Biriktiriyoruz; matematik, kimya, sosyoloji daha ne kadar çok şey varsa, bilgi biriktiriyoruz bir gün çok güzel şeyler başarmak için, çok işimize yarayacaklar eminiz bundan. Çünkü bize böyle dendi okulda, evde, sokakta, beynimize kazındı "bilgi her şeydir!"

İnandık, okuduk yıllarca. Örnek mimar olduk, örnek doktor, arkeolog, avukat, biraz rahat yaşamak, biraz güzel yaşamak ve toplum yaşamına daha iyi anlamlar katmak için.

Peki, bunu ne kadar başardık, soralım kendimize. Evet mi? Evet diyenler ayağa kalksın!

"Bilgi her şeydir!" Madem böyledir, üzerimize düşeni yaptık. Ünvanlarımız var, isimlerimizden önde yazılan profesör, doçent, avukat, yazar, uzman ph dr. ve ve ve peki nerede mutluluk, güzel günler ve o "her şey"?

Ya da çalışıyoruz; gemide, maddende, fabrikada kan ter içinde yorularak, tükenerek, ölerək, sakat kalarak... Çalışıyoruz, bize dediler ki "çalışmak mutluluktur!", "Çalışmak özgürleştirir!" Çalıştık sevdiklerimizle mutluluk içinde, huzur içinde, "özgürlük" içinde yaşamak için! Fakat çok geçmeden anladık sadece yaşamak için çalışmak zorundaydık çalışırken ölsek bile!

Peki ne için? Anlamsız bir koşuşturmaya dönen bir hayatı yaşamak için mi? Onca zahmet, yıllar ve yıllar süren öğrencilik, otuz sene bir iş yerinde kafa, kol farketmez onca emek, yaşlanmak ya da depresyonlarla dolu hayatlar yaşamak için miydi?

Bazen sonuçtan bakmak iyidir, denir ya hadi öyle yapalım. Okuduk öğrendik emek verdik, güzel bir gelecek için. İyi o zaman, o güzel gelecek nerede? Çalıştık didindik, ömrümüz tükendi, sakat kaldık, öldük daha ötesi yok, öldük işte. Neden? Biz ya da sevdiklerimiz, mutlu ve rahat yaşasın diye. Mutluluk ve o rahat yaşam nerede? Hepsi üç beş kırıntı için miydi? Bağlar kurduk (Network'ler) işte, okulda, mahallede. Güya yaşadığımız toplumun bir parçası olacaktık. Telefonlarımız numaralarla dolup taşıyor. Sürekli birileriyle konuşuyor mesajlaşıyoruz. Sosyal medyada fenomen oldu çoğumuz. O zaman neden bu

kadar çok yalnızız? Toplumun bir parçası, çok değerli bileşeni o özgür birey neden yalnızlıktan ölüyor?

Bazı şeyler hiç de umduğumuz gibi olmadı değil mi? Acaba, sadece bazı şeyler mi? Karamsarlık ve abartı diyenler varsa bir sorumuz daha var. İyi şeyler olduğunda şaşırın bir toplum nasıl bir toplumdur? Kötü olanın kanıksanmış olması acı bile vermiyor-sa daha ne söylenebilir ki!

Daha çok yüzleşmeliyiz kendi gerçekliğimizle. Ufuktan güneşler doğarken, batarken hep aynı gecelere uyumak ve aynı günlere uyanmak, yüreğimizi yorarken, göz bebeklerimiz gri kasvetlerle dolup taşarken, bizi ezip geçen hayata karşı kaç kadeh daha devireceğiz, çaresiz ve küfrederek. Ezilmek an an, onur dolu hayallerimizi terk edişimizin ağır acısı altında... Buna daha ne kadar devam edebiliriz ki!

Direndik gerçeklere. Canımız kıymetliydi, başkalarını umursamayışımızı, bencilliğimizi ne güzel teorize ettik, ediyoruz. "Bu halk değişmez", "Bu düzen değişmez" Baktık, kendi yolumuza gittik. Sonuç; bir ömür verdik, ev, araba taksitlerine. O kıymetli kariyerimizle, o eşsiz hayatımızla, o harikulade özgürlüğümüzle kredi kartlarımızın kölesi olmadık mı? Yanıldık bal gibi, bir şeylerin değişmeyeceğini söyledik ama değişti, artık daha fazla köleyiz.

Hiç kusura bakmayalım bu yenilmek bile değil. Spartaküs yenildi, Bedrettin, Bolivya dağlarında Che, sokaklarımızda çarpışan, yürüyen, isyan edenler yenildi (Ki buna yenilmek denmez, kaybettiler türlü çeşit çatışmaları, hepsi bu). Benciller yenilmez onlar ezilerek yok olur. Şimdi hemen ama, ama, ama diye başlayacağız, o

şık, o etkileyici, karizmatik gerekçelerimizi sıralamaya. "Kimse beni anlamadı", "İyi ama ben iyi biriyim", tabii ki vazgeçmelerimizin kallavi teorisi "Haksızlığa uğradım" Kabul edelim ya da etmeyelim bunlar "kula kulluk eden"lerin avukatının sözleri!

Bunlar tumturaklı cümleler. Fakat ya gerçekler! Umutlarımızı öksüz bırakmak belki bir suç değildir ama yine de bir karşılığı olmalı! Herkesi her şey için suçlarken, vazgeçmenin bir karşılığı olmalı. Hesap sormak varken susmalarımızın, yılgınlığımızın bir karşılığı olmalı. Kırıntılar için özgürlüğümüzden vaz geçmek bir suç değilse nedir ki?

Uzatmanın alemi yok. Artık bu döngüyü kırmak zorundayız. Sorgulamak, karşı çıkmak, gerektiğinde çarpışmak gerekiyor. Çalıştık, didindik, yorulduk ama mücadele etmeden istediğimiz sonuca varamıyoruz. Beklemek niye, daha fazla ruh ve beden tükenmeden harekete geçmek varken.

Umudu terk etmeden, umutlarla yola devam etmek ve yeni günlere uyandırmak insanlığımızı, bu güzel bir hayalden çok daha fazlasıdır. Aslında hazırız, donanımlıyız, gücümüz var, bilgi birikimimiz de. Zaten halihazırda bunu yapanlar, umutlarıyla ısrarla yola devam edenler var. Bunu daha çoğumuzun, daha çok yapması lazım. Kendimiz için çok şey yaptık. Kendisi için bir şey yapmakla yetinenler bir şeyler yapmış sayılmaz aslında. Yanındaki için bir şeyler yapmaktır aslolan ve bizi insan kılan.

Umutlarımızın yanına daha çok umut ve daha çok cesaret koyalım, gerisi gelecek.

Kurtuluşumuz bireysel değil toplumsaldır.